

EGYEZMÉNY A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS A THAIFÖLDI KIRÁLYSÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRA A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Thaiföldi Kormány, Attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelemadók területén, és hogy gazdasági kapcsolataikat továbbfejlesszék és megkönnyítsék,

Megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

1. Az Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem után az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatóságai részére beszednek.

2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, vagy a jövedelem részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett munkabérek vagy fizetések teljes összege utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) Thaiföld esetében:

- a jövedelemadó; és
 - a kőolajból származó jövedelem utáni adó;
- (a továbbiakban „thai földi adó”);

b) A Magyar Népköztársaság esetében:

- a jövedelemadó;
- a nyereségadók; és
- a társulati különadó;

(a továbbiakban „magyar adó”).

4. Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott lényeges változásokról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény értelmében, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) A „Thaiföld” kifejezés, földrajzi értelemben, jelenti a Thaiföldi Királyság egész területét, beleértve annak belvizeit, parti tengereit és minden olyan területet, amely fölött a Thaiföldi Királyság a nemzetközi jog szerint joghatósággal bír és amelyen a thaiföldi adójogszabályok alkalmazandók vagy hatályban lehetnek;

b) a „Magyar Népköztársaság” kifejezés, földrajzi értelemben, jelenti a Magyar Népköztársaság területét;

c) „az egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés Thaiföldet vagy a Magyar Népköztársaságot jelenti, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést, valamint azokat a jogalanyokat, amelyeket valamelyik Szerződő Állam adójogszabályai alapján adóalanynak tekintenek;

e) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintenek;

f) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;

g) az „adó” kifejezés thaiföldi adót vagy magyar adót jelent, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

h) az „állampolgár” kifejezés jelenti:

(i) azokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek;

(ii) azokat a jogi személyeket, személyi társaságokat, társulásokat és más jogalanyokat, amelyeknek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam jogszabályaiból származik;

i) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett tengeri hajó vagy légi jármű bonyolít le, kivéve, ha a tengeri hajót vagy légi járművet csak a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik; és

j) az „illetékes hatóság” kifejezés jelenti a pénzügyminisztert vagy annak meghatalmazott képviselőjét.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, abban meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

1. Az Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, bejegyzésének helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem vonatkozik olyan személyre, aki ebben az Államban csak az ebben az Államban levő forrásokból származó jövedelem alapján adóköteles.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzete a következők szerint határozandó meg:

a) ez a személy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; ha mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben létérdekeinek központja van;

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Államban van, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) amennyiben a személy mindkét Államnak, vagy egyiknek sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben más, mint egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy a kérdést kölcsönös egyetértéssel rendezik.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti berendezést jelent, amellyel a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét;

b) a fiókot;

c) az irodát;

d) a gyártelepet;

e) a műhelyt;

f) a bányát, az olaj- és földgázkutató, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet; g) a farmot vagy az ültetvényt; h) az olyan személyhez tartozó raktárt, aki raktározási lehetőséget nyújt másoknak;

i) az építési kivitelezést vagy szerelést vagy az ezekkel kapcsolatos ellenőrző tevékenységet, ha az ilyen kivitelezés, szerelés vagy tevékenység időtartama 6 hónapot meghalad;

j) az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által tisztviselő vagy más személyzet útján nyújtott szolgáltatásokat, ideértve a tanácsadói szolgáltatást, amennyiben az ilyen jellegű tevékenységet a másik Szerződő Államban ugyanazon vagy valamely kapcsolatos szerelésre vonatkozólag bármely tizenkét hónapos időszakon belül összesen hat hónapot meghaladó időszakban vagy időszakokban folytatják.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, nem tekintendők „telephelynek”:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag az a)–e) pontokban említett tevékenységek valamely kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti berendezésnek ebből a kombinációból származó tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

4. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy — kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés nyer alkalmazást — az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében tevékenykedik, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő az először említett Szerződő Államban, ha az ilyen személynek

a) az először említett Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, kivéve, ha tevékenysége arra korlátozódik, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árut vásároljon;

b) nincs ilyen meghatalmazása, de az először említett Államban rendszeresen a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletét tartja, amelyekből a vállalkozás nevében rendszeresen megrendeléseket teljesít vagy kiszolgáltat; vagy

c) nincs ilyen meghatalmazása, de az először említett Államban rendszeresen szerez megrendeléseket egészen vagy csaknem egészen a vállalkozás részére, vagy a vállalkozás és más olyan vállalkozások részére, amelyek a vállalkozás irányítása alatt állnak, vagy amelyekben a vállalkozás irányításához szükséges érdekeltséggel rendelkezik.

5. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam biztosítási vállalkozása, kivéve a viszontbiztosítást, telephellyel bírónak tekintendő a másik Államban, ha ennek a másik Államnak a területén díjakat szed be vagy ott felmerülő kockázatok ellen biztosítást köt egy alkalmazott vagy egy olyan képviselő útján, aki az e Cikk 6. bekezdése értelmében nem független képviselő.

6. Az egyik Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha a másik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben a másik Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el. Mindazonáltal, ha az ilyen képviselő tevékenységét egészen vagy csaknem egészen ennek a vállalkozásnak az érdekében, vagy ennek a vállalkozásnak és más olyan vállalkozásoknak az érdekében fejt ki, amelyek irányítása alatt állnak, vagy amelyekben a vállalkozás irányításához szükséges érdekeltséggel rendelkezik, e bekezdés értelmében nem tekintendő független képviselőnek.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot irányít vagy azt egy olyan társaság irányítja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejt ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból (beleértve a mező- és erdőgazdasági üzemek jövedelmét) élvez, ebben a másik Államban adózatható.

2. Az „ingatlan vagyón” kifejezést annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint kell meghatározni, amelyben ez a vagyón fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyón tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyón hasznélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; a tengeri hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyónnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyón közvetlen használatából, bérbe adásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdések rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyónából származó jövedelemre és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyónból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának jövedelme vagy nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, úgy a vállalkozás jövedelme vagy nyeresége a másik Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az

a) ennek a telephelynek tudható be;

b) ugyanolyan vagy hasonló javaknak vagy áruknak ebben a másik Államban történő eladásából származik, mint amilyenek a telephely útján kerültek eladásra; vagy

c) ebben a másik Államban kifejtett ugyanolyan vagy ahhoz hasonló egyéb üzleti tevékenységnek tudható be, mint ami a telephely útján kerül lebonyolításra.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejt ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a jövedelmeket vagy nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló vállalkozás fejtene ki és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lenne.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely tevékenysége miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely van, vagy máshol. Mindazonáltal nem lehet levonni az olyan összegeket, ha vannak ilyenek, amelyeket a telephely fizetett (másként, mint a tényleges kiadások megtérítése céljából) a vállalkozás központi irodájának vagy bármely más irodájának licencdíjként, térítésként vagy más hasonló fizetésként szabadalmak vagy más jogok használatáért, vagy különleges szolgáltatásokért, vagy üzletvezetésért járó jutalékként vagy, a bankvállalkozás esetét kivéve, a telephelynek kölcsönzött pénzért járó kamatként. Hasonlóképpen nem veendő figyelembe a telephely nyereségének megállapításánál a telephely által a vállalkozás központi irodájának vagy bármely más irodájának licencdíjként, térítésként vagy más hasonló fizetésként szabadalmak vagy más jogok használatáért, vagy különleges elvégzett szolgáltatásokért vagy üzletvezetésért járó jutalékként vagy, a bankvállalkozás esetét kivéve, a vállalkozás központi irodájának vagy bármely más irodájának kölcsönzött pénzért járó kamatként (másként, mint a tényleges kiadások megtérítése céljából) felszámított összegek.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás vagy a telephely bruttó bevételének bizonyos százalékaránya alapján, vagy a vállalkozás egész nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy az e Cikk 2. bekezdésében foglaltak nem zárják ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos módszer alapján állapítsa meg; az alkalmazott módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkel.

5. A telephelynek nem tudható be jövedelem vagy nyereség javaknak vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő pusztá vásárlása miatt.

6. Az előző bekezdések céljaira a telephelynek betudandó jövedelmet vagy nyereségeket évről évre azonos módon kell megállapítani, ha csak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a jövedelem vagy nyereség olyan jövedelemtételket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a Cikkeknak a rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Hajózás és légitözlekedés

1. Az a jövedelem vagy nyereség, amelyet az egyik Szerződő Állam vállalkozása légitjárműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből élvez, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

2. Az a jövedelem vagy nyereség, amelyet az egyik Szerződő Állam vállalkozása tengeri hajóknak a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből élvez, a másik Szerződő Államban adóztatható, de az ebben a másik Államban kivetett adót csökkenteni kell az adó 50 százalékának megfelelő összeggel.

3. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései alkalmazandók azokra a jövedelmekre vagy nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a jövedelem vagy nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a jövedelméhez vagy nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója és olyan társaság, a személyi társaság kivételével, amelynek az előbbi társaság tőkéjének legalább 25 százaléka közvetlen tulajdonában van, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát, ha az osztalékot fizető társaság valamilyen ipari vállalkozást folytat;

b) az osztalék bruttó összegének 20 százalékát minden egyéb esetben.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai közös egyetértéssel rendezik ezeknek a korlátozásoknak az alkalmazási módját.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3./a) Az e Cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, bányarészvényekből, alapítói részvényekből vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból, kivéve a követeléseket, származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedellel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

b) Az e Cikkben használt „ipari vállalkozás” kifejezés jelenti

(i) az olyan vállalkozást, amely

— gyártással, szereléssel és feldolgozással;

— építkezéssel, közműépítéssel és hajóépítéssel;

— villamosenergia, vízienergia, gáz termelésével vagy vízszolgáltatással; vagy

— mező- és erdőgazdasággal, halászattal és ültetvény üzemeltetésével foglalkozik, és

(ii) minden egyéb olyan vállalkozást, amely a thaiföldi jogszabályok alapján az ipari beruházások előmozdítására nyújtott kedvezményekre jogosult, és

(iii) minden egyéb olyan vállalkozást, amelyet Thaiföld illetékes hatósága e Cikk céljaira „ipari vállalkozás”-nak nyilvánít.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

5. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még

akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adózatható.

2. Mindazonáltal ez a kamat abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett a kamat hasznhúzója és a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) a kamat bruttó összegének 10 százalékát, ha azt egy pénzügyi intézmény (beleértve a biztosítótársaságot) kapja;

b) a kamat bruttó összegének 25 százalékát minden egyéb esetben.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai közös egyetértéssel rendezik ennek a korlátozásnak az alkalmazási módját.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államból származó kamat, amelyet a másik Szerződő Állam Kormányának fizetnek, mentes az adózás alól az először említett Szerződő Államban.

E bekezdés céljaira a „Kormány” kifejezés

a) Thaiföld esetében jelenti a thaiföldi Kormányt és magában foglalja:

(i) a Thaiföld Bankot (Bank of Thailand);

(ii) a helyi hatóságokat; és

(iii) az olyan intézményeket, amelyek tőkéje teljes egészében a thaiföldi Kormány vagy a helyi hatóságok tulajdonában van, ahogyan erről a két Szerződő Állam illetékes hatóságai időről időre megállapodnak;

b) a Magyar Népköztársaság esetében jelenti a Magyar Népköztársaság Kormányát és magában foglalja:

(i) a Magyar Nemzeti Bankot;

(ii) a helyi hatóságokat; és

(iii) az olyan egyéb pénzintézeteket, amelyekben az Államnak többségi tőkerészesedése van, ahogyan erről a Szerződő Államok illetékes hatóságai időről időre megállapodnak.

4. Az e Cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzálogjoggal, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségeiben való részesedésre, akár nem, különösen pedig állami kölcsönökből és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve az ilyen kölcsönökkel, kötvényekkel vagy adósságlevelekkel kapcsolatos díjakat és nyereségeket, valamint olyan jövedelmet jelent, amely hasonló annak a Szerződő Államnak az adójogszabályai szerint kölcsönadott pénzből származó jövedelemhez, amelyben a jövedelem keletkezik. A késedelmes fizetésért járó kötbér e Cikk értelmében nem tekintendő kamatnak.

5. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó

berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen **a)** ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, vagy **b)** a 7. Cikk 1. bekezdésének **c)** pontjában említett üzleti tevékenységgel kapcsolatos. Ezekben az esetekben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető maga ez az Állam, annak helyi hatósága vagy az ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó berendezése van, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó berendezés viseli, úgy a kamat abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó berendezés van.

7. Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat hasznhúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Licencdíj

1. A licencdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal az ilyen licencdíj megadóztatható abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, annak az Államnak a jogszabályai szerint, de ha a kedvezményezett a licencdíj hasznhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a licencdíj bruttó összegének 15 százalékát.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik ennek a korlátozásnak az alkalmazási módját.

3. Az e cikkben használt „licencdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, beleértve a mozgóképfilmeket vagy a rádió- vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket vagy kép- és hanghordozó szalagokat, szerzői jogának elidegenítéséért vagy használatáért vagy használati jogáért, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások elidegenítéséért vagy használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a licencdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a licencdíj származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a licencdíjat fizetik, ténylegesen **a)** ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, vagy **b)** a 7. Cikk 1. bekezdésének **c)** pontjában említett üzleti tevékenységgel kapcsolatos. Ezekben az esetekben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

5. A licencdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha azok fizetője maga ez az Állam, annak helyi hatósága vagy az ebben az Államban illetőséggel bíró személy.

Ha azonban a licencdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban, vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó berendezése van, amellyel kapcsolatban a licencdíjfizetési kötelezettség felmerült és az ilyen licencdíjat ez a telephely vagy állandó berendezés viseli, úgy az ilyen licencdíj abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó berendezés van.

6. Ha a licencdíjat fizető személy és a licencdíj használója, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a licencdíj összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a licencdíjat fizető és a licencdíj használója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a 6. Cikkben említett és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből élvez, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzemi vagyona, vagy amely egy olyan állandó berendezéshez tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből, vagy egy ilyen állandó berendezésnek az elidegenítéséből elérnek, ebben a másik Államban adóztatható.

3. Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Állam vállalkozása a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajók vagy légitársaságok, vagy az ilyen tengeri hajók vagy légitársaságok üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből élvez, csak ebben az Államban adóztatható.

4. Az e Cikk 1., 2. és 3. bekezdéseiben és a 12. Cikk 3. bekezdésében nem említett vagyon vagy vagyoni érték elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír. Az ebben a bekezdésben foglaltak nem akadályozhatják meg egyik Szerződő Államot sem abban, hogy a részvények vagy más értékpapírok eladásából vagy átruházásából származó nyereséget vagy jövedelmet megadóztassa, feltéve, hogy az átruházás az egyik Szerződő Államban történik.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve az alábbi körülményeket, amikor ez a jövedelem a másik Szerződő Államban is adóztatható:

a) ha tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban állandó berendezéssel rendelkezik bármely tizenkét hónapos időszakon belül összesen 183 napot kitevő vagy azt meghaladó időszakra vagy időszakokra; ebben az esetben a jövedelem csak annyiban adóztatható ebben a másik Államban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be; vagy

b) ha a másik Szerződő Államban bármely tizenkét hónapos időszakon belül összesen 183 napot kitevő vagy azt meghaladó időszakban vagy időszakokban tartózkodik; ebben az esetben a jövedelem csak annyiban adóztatható ebben a másik Államban, amennyiben az ennek a személynek ebben a másik Államban végzett tevékenységéből származik; vagy

c) ha a másik Szerződő Államban kifejtett tevékenységért járó térítést az ebben a Szerződő Államban illetőséggel bíró személy fizeti, vagy azt egy ott levő telephely vagy állandó berendezés viseli; ebben az esetben csak az onnan származó térítés adóztatható ebben a másik Államban.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési és oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, fogorvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18. és 19. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az e Cikk 1. bekezdésének rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett a másik Államban bármely tizenkét hónapos időszakon belül nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban, és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti, vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban, és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó berendezése viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vállalkozása általa nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés csak ebben az Államban adóztatható.

16. Cikk

Igazgatótanácsi térítés

1. Az igazgatótanácsi térítés és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagja, ebben a másik Államban adóztatható.

2. A fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság vezető beosztású tisztviselője, ebben a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművész, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós

művész, vagy zeneművész, vagy sportoló élvez ilyen minőségében a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben, személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem az előadóművésznak vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti.

3. Az e Cikk 1. és 2. bekezdéseinek rendelkezései nem alkalmazandók az olyan térítésre vagy nyereségre, fizetésre, bérre és más hasonló jövedelemre, amelyet egy előadóművész vagy egy sportoló az egyik Szerződő Államban kifejtett tevékenységéből élvez, ha az ebben a Szerződő Államban tett látogatást jelentős mértékben a másik Szerződő Államnak, ezen Állam helyi hatóságának vagy hivatalos szervének közalapjaiból támogatják, vagy ha ezt a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján gyakorolják.

4. Tekintet nélkül a 7. Cikk rendelkezéseire, ha az e Cikk 1. bekezdésében említett tevékenységeket az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása látja el, úgy az ilyen vállalkozás tevékenységeiből származó nyereség az először említett Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozást az ilyen tevékenység ellátásával kapcsolatban jelentős mértékben a másik Szerződő Államnak, ezen Állami helyi hatóságának vagy hivatalos szervének közalapjaiból támogatják, vagy ha a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján gyakorolják.

18. Cikk

Nyugdíjak

A 19. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

19. Cikk

Közszolgálat

1.a) A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették és a természetes személy ebben az Államban illetőséggel bír, aki:

(i) ennek az Államnak az állampolgárságára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban illetőséggel bíró személlyé.

2.a) A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak vagy politikai egységnek vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy abban az Államban bír illetőséggel és annak az Államnak az állampolgára.

3. A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Állam vagy helyi hatósága által végzett üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért fizetett térítésre és nyugdíjra.

20. Cikk

Tanulók

Az a természetes személy, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bírt és kizárólag azért látogatott az először említett Szerződő Államba, hogy ott

a) tanulmányokat folytasson egyetemen vagy más elismert oktatási intézménynél; vagy
b) valamely szakma vagy mesterség gyakorlására képesítő szakmai képzésben vegyen részt; vagy

c) tanulmányokat vagy kutatást folytasson mint valamely kormány-, vallási, jótékonyági, tudományos, irodalmi vagy oktatási szervezettől származó juttatás, ellátmány vagy ösztöndíj kedvezményezettjeként;

mentes az adó alól az először említett Államban

(i) az ellátása, oktatása, tanulmányai, kutatása vagy szakmai képzése céljára külföldről származó átutalások tekintetében;

(ii) a juttatás, ellátmány vagy ösztöndíj tekintetében; és

(iii) az ebben az Államban teljesített személyes szolgáltatásokért kapott jövedelem tekintetében, feltéve, hogy ez a jövedelem az ellátásához és tanulmányaihoz indokoltan szükséges keresetet jelent.

21. Cikk

Egyetemi tanárok, tanárok és kutatók

1. Az a természetes személy, aki közvetlenül a másik Szerződő Államban tett látogatása előtt az egyik Szerződő Államban illetőséggel bír, és aki egy egyetem, főiskola, iskola vagy a másik Szerződő Állam illetékes hatósága által elismert más hasonló oktatási intézmény meghívására ebbe a másik Szerződő Államba látogat két évet nem meghaladó időszakra kizárólag azzal a céllal, hogy az ilyen oktatási intézménynél tanítson vagy kutatást folytasson vagy mindkettőt végezze, mentes az adó alól ebben a másik Szerződő Államban az ilyen tanításért vagy kutatásért kapott térítés tekintetében.

2. Ez a Cikk a kutatásból származó jövedelemre csak akkor alkalmazandó, ha a természetes személy az ilyen kutatást közérdekből, és nem elsősorban más magánszemély vagy személyek érdekében végezte.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző cikkeiben kifejezetten nem említett jövedelme abban az Államban adóztatható, ahol a jövedelem keletkezik.

23. Cikk

Kettős adóztatás elkerülése

1. A Magyar Népköztársaság esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezései szerint Thaiföldön adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság a b) és c) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával ezt a jövedelmet kiveszi az adóztatás alól.

b) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10., 11. és 12. Cikk rendelkezései értelmében Thaiföldön adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő magyar adóból azt az összeget, amely megfelel a Thaiföldön fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított magyar adónak azt a részét, amely erre a jövedelemre esik. E pont céljaira a Thaiföldön fizetett adó úgy tekintendő, mint amely magában foglalja azt a thaiföldi adót, amelyet akkor fizettek volna, ha a thaiföldi adót nem engedték volna el vagy nem mérsékeltek volna a Thaiföldi Adókodekx vagy valamely különleges, a thaiföldi gazdasági fejlődés előmozdítását ösztönző törvény alapján, amely az Egyezmény aláírásának napján hatályban van, vagy amelyet azt követően vetnek be a meglévő jogszabályok módosítására vagy azok kiegészítésére.

c) Amennyiben az Egyezmény rendelkezései szerint valamely, a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem ki van véve az adóztatás alól a Magyar Népköztársaságban, a Magyar Népköztársaság mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére történő adómegállapításnál figyelembe veheti a kivett jövedelmet.

2. Thaiföld esetében, amennyiben a Thaiföldön illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezései értelmében a Magyar Népköztársaságban adóztatható, Thaiföld levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő thaiföldi adóból azt az összeget, amely megfelel a Magyar Népköztársaságban fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított thaiföldi adónak azt a részét, amely erre a jövedelemre esik.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, olyan személyekre is alkalmazandó, akik nem bírnak illetőséggel egyik Szerződő Államban sem.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

4. E Cikk rendelkezései nem értelmezendők úgy, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

5. Kivéve azt az esetet, amikor a 9. Cikknek, a 11. Cikk 7. bekezdésének, vagy a 12. Cikk 6. bekezdésének rendelkezései nyernek alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, licenrdíj és más költség ugyanolyan feltételek mellett levonható e vállalkozás adóztatható nyereségének

megállapításánál, mintha azokat az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizették volna.

6. Ebben a Cikkben az „adóztatás” kifejezés az Egyezmény tárgyát képező adókat jelenti.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy, ha ügye a 24. Cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adózáshoz vezet.

2. Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek, egymással egyetértésben eloszlassák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek.

26. Cikk

Tájékoztatáscsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezései vagy a Szerződő Államoknak az Egyezmény által érintett adókra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben ez az adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A tájékoztatáscserét az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást titokban kell tartania ugyanúgy, mint ennek az Államnak a belső jogszabályai alapján kapott tájékoztatást és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivetésével vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével vagy az azokra vonatkozó perléssel, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok csak ilyen célra használhatják fel a tájékoztatást. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatást nyilvánosságra lehet hozni. A kapott tájékoztatást titokban kell tartani a tájékoztatást adó Szerződő Állam kérésére.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha azok az egyik Szerződő Államot köteleznék:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól és államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan tájékoztatás adására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerzhető be;

c) olyan tájékoztatás adására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a nyilvánossághozatala ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27. Cikk

Diplomáciai képviselők és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai képviselők vagy konzuli tisztségviselők adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön megállapodások rendelkezései alapján őket megilletik.

28. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Államok értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a kelte után hatvan nappal lép hatályba és rendelkezései érvényesek lesznek:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy az után fizetett vagy átutalt jövedelemösszegekre;

b) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy az után kezdődő bármely adózási évre vagy elszámolási időszakra vethetők ki.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény addig marad hatályban, ameddig a Szerződő Felek egyike azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Fél diplomáciai úton felmondhatja az Egyezmény hatálybalépésének keltétől számított öt év eltelte után bármely naptári év vége előtt legalább hat hónappal a felmondásról szóló értesítés megküldésével. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az értesítés adásának évét követő naptári év január 1-jén vagy az után fizetett vagy átutalt jövedelemösszegekre;

b) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az értesítés adásának évét követő naptári év január 1-jén vagy az után kezdődő bármely adózási évre vagy elszámolási időszakra vethetők ki.

Ennek hitelül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két eredeti példányban Bangkokban, 1989. május 18. napján, angol nyelven.

JEGYZŐKÖNYV

A kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelemadók területén a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Thaiföldi Királyság Kormánya közötti Egyezmény aláírásakor alulírottak megállapodtak a következő rendelkezésekben, amelyek az Egyezmény szerves részét alkotják.

1. Az 5. Cikk 1. bekezdését illetően megállapítást nyert, hogy az „üzleti berendezés” kifejezés magában foglalja a termelőberendezést is.

2. Az 5. Cikk 3. bekezdés *a)* és *b)* pontjait illetően megállapítást nyert, hogy a „kiszolgáltatás” kifejezés csak olyan kiszolgáltatásra vonatkozik, amely nem rendszeres és nem jár együtt eladással.

3. Az 5. Cikk 4. bekezdés *c)* pontját és a 6. bekezdést illetően megállapítást nyert, hogy amennyiben egy vállalkozás ellenőrzése tekintetében kétség merül fel, úgy az ügyet a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik.

4. Megállapítást nyert, hogy a Szerződő Államok jelenlegi adójogszabályai szerint a szállítói hitel után járó kamat nem tekintendő a 11. Cikk alá tartozó kamatnak. Amennyiben a jövőben valamelyik Szerződő Állam olyan értelemben változtatja meg belső adójogszabályait, amely szerint a szállítói hitel után járó kamat a 11. Cikk 2. bekezdés *b)* pontjában foglalt rendelkezésnek van alávetve, a két Szerződő Állam újból tárgyalni fog abból a célból, hogy az ilyen kamat mértékét csökkentsék.

5. A 17. Cikket illetően megállapítást nyert, hogy az 1. és 4. bekezdések rendelkezései egyidejűleg nem alkalmazandók.

Ennek hitelül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak a jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két eredeti példányban Bangkokban, 1989. május 18. napján, angol nyelven.